

ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ, ಸೀಟನ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡಪೇಡಿ, ಕಿಟಕಿ ಹೊರಗೆ ಕ್ಯೆ-ತೆಚಾಕಪೇಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಾಮಾನಿಗೆ ನೀವೇ ಜವಾಬ್ದಾರರು, ಬಾಲಕರೂಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಡಿ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ವಾಹನ: ಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ, ಉದ್ದಿ ಕೇಳಿ ಸ್ನೇಹ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ತಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯೆತೋಳೆಯಬಾರದು, ಏರದನೇ ಸಲ ಜಟ್ಟಿ ಕೊಲಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಹಿಳೆಯಿರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಭಿಲ್ಲ, ಹೊದಲಾದ ಫಲಕರ್ಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಕನಾಟಕದ ಮಹಾಜನರು ಯಾವೆಲ್ಲ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾವ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದ ಅಶಿಸ್ತ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಇವು ಸಾರಿಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಹೀಗೆ ಬೀದಿಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವು ಜಿನ್ನದ ನಾಡಿನ ಗಂಧದ ಬೀಳಿನ ಜನರ ಮಯಾದೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವು ಹೀಗೆ ಪ್ರೋಲೀಸರಂತೆ ಗದರಿಸದೆ, ಕಾಂತಾಸಂಹಿತೆಯಂತೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತ ಸತ್ಯ ಜೀಗಳನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಹೋಟೆಯನ್ನು ನಿಬಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ‘ಮುತ್ತುಕೊಟ್ಟವಲ್ಲ ಬಂದಾಗ ತುತ್ತುಕೊಟ್ಟವಕ್ಕನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ’ ಎಂಬುದು ಅಷ್ಟೇ ಲಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಿಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುವ ಶಾಸನ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಭೂಕಂಪದ ಒಂದು ರೂಲಕು. ಅದರೆ, ಈನ್ನೇತಿಕ ಉಪದೇಶವು ನಿಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಮವಾಗಿ ಅದಿರನ್ನು ಹೇಳೋಯಿಸ್ತುವ ಟಿಪ್ಪರುಗಳ ಮೇಲಿರುವುದು ನಾಗರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೇಮಸಂಬಂಧಿ ಬರಹಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲವು ಜಾಣಿಯ ‘ಅಪ್ಪ ಅಮೃನ ಅಶೀವಾದ’ ಎಂದು ಕೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹುಡುಗಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗುವಾಗ ಅಪಫಾತವಾದರೆ ನಾನು ಕಾರಣವಲ್ಲ ಎಂಬ ಸೂಚನಯೊ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈಚೆಗೆ ಈ ಬರಹ ‘ಪ್ರೇರಿಯ ಅಶೀವಾದ’ ಎಂದೂ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಬೀದಿಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ರೈತರ ಕೊಡುಗೆ ಕಡಿಮೆಯಲ್ಲ, ಕಟ್ಟು, ಹಲ್ಲು, ಗೊಬ್ಬರ ಸಾಗಿಸುವ ವತ್ತಿನಬಂಡಿ ಅಥವಾ ಟ್ರೋಕ್ಕರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಾಳಿಬಹುದು. ಈ ಅಧಾರದಲ್ಲಿ ಸದರಿ ಕುಟುಂಬದ ಗಾತ್ರವನ್ನು ಉಹಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು

ಉರಿನ ಮತದಾರರ ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಕೆಲವರ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯಾದ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಡಿನ ಸಾಲು, ಅಭಿಮಾನಿ ನಟರ ಬಿರುದು, ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಗುರುತು, ಶ್ರೀಯ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹೆಸರು ರಾಾಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂತೆಯಲ್ಲ. ಅದರೆ, ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ನಿಸ್ಟಿನ ರಾಜಕಾರಣಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಬುದು ಯಾಕೋ ಉಚಿತ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟದ್ವಯದ ಹೆಸರುಗಳು ಮರೆಯುವುದು ಸಹಜ. ಅದರೆ, ಈಚೆಗೆ ಇಷ್ಟದ್ವಯಗಳು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಹೆದರಿಸುವಂತೆ ಸತ್ಯಸ್ತಾಗಿ ಉಗ್ರಪುಖಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಕರುಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಪಡೆದಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ದಘರ್ಗಳ ಅನ್ನಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕಾದ್ದು ಅಪ್ಪಗಳ ಒಳಸ್ಥದಿಂದಲೇ ‘ಅನ್ನದಘರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ಗುಟುರುಗಳಿಂದಲೇ ತೆಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದು.

ಸ್ವಾತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ಅಟೋ, ಟ್ರೋಕ್ಕರು, ಟೆಂಪ್ರೋಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕುಟುಂಬಕೇಂದ್ರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಕನಾಟಕದ ಅಟೋಗಳಿಂತೂ ಭಗ್ಗೆಪ್ರೇಮಕಾವ್ಯದ ಸಂಕಲನಗಳು. ಚಾಲಕರು ಹದಿಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಿಗಿ, ಪರಿಳೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಾಗಿ, ಅಟೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿದರೋ, ಅಟೋ ಚಾಲಕರಾದ್ದರಿಂದ ಹುಡುಗಿಯರು ತಿರಸ್ತಿದರೋ, ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು. ‘ಲಾರಿ ಹಿಂದೆ ಹೋದರೆ ಧೂಳು, ಹುಡುಗಿ ಹಿಂದೆ ಹೋದರೆ ಗೋಳು’, ‘ಪ್ರೀತಿಸಿದವರಿಗೆ ಕ್ಯೆಕೊಡ್ಡಾರೆ ಮೋಸಾರರಿಗೆ ಮ್ಯುಕೊಡ್ಡಾರೆ’ ಇಂದಿ ಜರಣಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕಟಕಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಮುಗ್ಗಿರೆಂದು ಅವರು ಬಿಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೇಮಭಗ್ಗ ಹಿಂದೆಯಲ್ಲಿದ ಚಾಲಕರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕ ಸ್ಥಿರಗಳಿ ಕಾಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಹಾಯ್ಯಿಗಳನ್ನು ನಾಚಿಸುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ಹೀಗೆ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದೆ: ‘ಅಷ್ಟು ಹಿಂದಿಂದ ಗುಡ್ಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಓನರ್ ಬಡವ!’.

ದೂರದವರಿಗೆ ಜಲಿಸುವ ಬಿಸ್ಪ-ಲಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನೆಲೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ‘ಮೇಲಾ ಭಾರತೋ ಮಹಾನ್’, ‘ಕನ್ನಡ ಕಲ್ಪವೈಕ್ಕ ಕನಾಟಕ ಕಾಮಧೇನು’, ‘ಕನ್ನಡವೇ ಸತ್ಯ ಕನ್ನಡವೇ ನಿತ್ಯ’, ‘ಕೊಲ್ಲಿದಿರಿ ಅಂತರ್జಾಲ ಕುಡಿಯಿರಿ ಶುದ್ಧಜಲ’